

діло

Виходить ше-дня рано
крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 19., II. пав.
Коште нощт. шваб. 26.726
Адреса тел.: „Діло—Львів“
Число телефону 261
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

з Австро-Угорщини:
місячно 2.70 К.
чвертьрічно 7.—
піврічно 16.—
річно 32.—
у Львові (без доставки):
місячно 2.40 К.
чвертьрічно 7.—
піврічно 14.—
річно 28.—
За зміну адреси платати ся 10 с.

Ціна вгаишера:

Страна патрива, змешана
ков 48, в падишаві 62,
оповісках 80с, в редакційній
часті 1 К. Помішкова пра
мешає і заручає 1908.
Мешає стріла і К.
Странішера змешана
уковіт.
Одні змешана мешає
у Львові 10 с.
на провіній 12 с.

Видас: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейно.

Львів, 19 марта 917.

Революція в Росії ще не покінчена, відносно ще не сконсолідовані наконечню. Навіть можливість повороту реакції шляхом протиреволюційного підєму вірних Миколі II. кругів — можливість, на яку так багато надій покладає велика часть німецької й австрійської преси, — навіть ся можливість покищо не зовсім виключена. На всякий спосіб вона мало імовірна. Богато більше імовірности має за собою здогад, що відносно Росії з помічю англійських і французьких організаційних сил сконсолідується на площині, яку заняла парламентарно-офіційська революція, тай що з фактом сим Росія не тільки нечає наново ствердити свою воєно-політичну приналежність до західних держав, а й своїм внутрішнім устроєм увійде в круг своїх ліберальних союзників.

Коли б справді так стало ся, то доконалась би на наших очах подія, якої історичного значіння для народів Європи і світа цілого нині навіть найсміливішою думкою не сила обняти. Подія ся розпочала б ряд фактів і процесів епохальних також для життя й будучности української народности по обох боках державного кордону.

Нинішнє покоління наших закордонних земляків ставить побідна російська революція перед новий іспит — не скажемо: повної національно-політичної зрілости, бо про таку зрілість не можна говорити при народі, який від кількох століть живе без власної державности, а — іспит стихійної волі національного життя. Під царською самовладою, хочби навіть прикрашеною істнованем інституцій думи, можна було виповняти зміст національного життя літературою, театром і подібними проявами публичної діяльности, які з природи своєї вимагають розмірно невеликого вкладу масової енергії суспільности і розмірно небогато мають до поборає противників. Але при справдшій конституційній свободі, при волі організованя громадянства в усіх направах, при свободі слова і преси — національність вимагає від своїх синів зовсім инакшого хисту, зовсім инакшої енергії і без порівняня инакших розмірами і змістом вкладів масової діяльности, рич писане віршів і оповідань, а хочби й історичних і фільологічних розвідок, тай удержуване провінціональних труп театральних.

Короткі дні свободи в Росії по потрясенях 1905—06 рр. розбухали були надсподівано високий підєм української активности в Росії — то були часи чисельно доволі значних українських громад у думах, часи небувалої рухливости українського елєменту в громадських організаціях, часи виступів за українську школу. Подув реакції скоро заморозив сі живі почини, і на Україні закордонній ставало що-раз тихше. Нині знов бе година — також для українських героїв російської імперії, Українська суспільність з свого боку кордону жде, щоб українське громадянство в Росії справді змогло використати всі ті національні і політичні можливости життя й розвитку, які йому розкриють ся з побідною російської революції. Справа не легка, але від такої чи иншої полагоди її залежить будучність української народности — не тільки в Росії, а й тут, в Австрії.

Як російська революція з 1905—06 рр. викликала була могутє вражінє і спричинила важкі наслідки в політичній життю Австрії, так треба напевне сказати, що без могутючого відгомону у державі Габсбургів внутрішнє виволоєне Росії не може остати й сим разом. Та писати про сі ричи ще передчасно і неможливо. Се одно можемо нині сказати: що також перед австрійськими Українцями поставити новий стан річий нові завданя, які вимагають муть богато розуму і праці. Коли спитати ся тільки на тісно політичній, парламентарній області, то український загал жде від своїх парламентарних представників, аби — поборовши вресні те внутрішнє кишінє, яке викликав у їх таборі акт 4. листопада 1916 р., — в тактом і розвагою використали для добра української справи як найкращіше всі ті засоби особистого і політичного досвіду, впливу, хисту, роботжости і

зв'язків, які стоять нам до розпорядимости. Засоби сих, на жаль, не маємо за богато, а сотворити їх через ніч — не сила. Нічого легшого, як усунути від праці нелюбу людину, нічого легше, як знеохотити навіть довголітнього робітника. Але нічого трудийшого, як поставити на його місце силу рівновартну — рівновартну хистом, досвідом, тактом, впливом, роботжистією!

На час внутрішнього кишіння суспільність з виrozumістю потурала навіть нееконімічній господарії нашими політичними вартостями. Але коли в політичній світі наближеть ся нова велика проба, тоді суспільність хоче бачити в проводі української політики тісно співробітництво президента У. П. Р. з попереднім проводом української політики і хоче мати певність, що призначені ним в ході літ політичні вартости справді будуть вужитковані на своїм місци. Місць для праці нашим послам є доволі, але кожде місце

повинно бути обсажене відповідно. З усіх сторін нашої провінції гомонять закликки до послів, аби осіли в своїх округах і там робили. Чому сі закликки, хоч такі оправдані, — доси невислухані? Чому найважнійші наші політичні сили усувають ся від відповідаючого їх доповіди і здібностям співробітництва? І чому заступаєт ся їх у Відні силами, які на своїх становищах на провінції могли би зробити богато потрібної праці?

Не в докір се говоримо. Український загал довго мовчав і терпеливо глядів на те, що дієт ся. Але коли тепер знов бе давні історії, український інтерес вимагає такого поділу праці в нашій політичній заступництві, в якім кожда сила була б використана найновійше. А се можливе тільки тоді, коли кождей кваліфікованій силі буде дана спроможність виконувати своєї кваліфікованої роботи.

Призначений на царя великий князь Михайло Александрович затверджує новий лад.

Цілий генеральний штаб пристає до нового правительства.

Проклямація вел. кн. Михайла Александровича до „російських опіогорожан“.

КОПЕНГАГЕН (Ткб). Бюро Рішава доносить з Петрограду:

Воля мого брата наклала на мене важку задачу, переносючи на мене царський престіл підчас війни, яка не має рівних собі, серед внутрішних несупокоїв. Оживлений тою самою думкою, яка займає цілий нарід, щоби добро вітчизни йшло перед всім иншим, рішив я сильну постанову прийняти найвищу власть тільки під умовою, що є се волею народу, яку нарід висловить публісцитом, через своїх представників у конституційнім зборі, який мусить установити форму правління і нову конституцію російської держави. Тому, благаяючи Господа Бога о благословенє, ваяваю всіх російських співгорожан, щоби підпорядкували ся власти правительства, утвореного за ініціативою Думи і вибінованого всякою повагою власти, доки конституційний збір, вибраний загальним, рівним, безпосередним і тайним голосованем, не висловить волі народу що-до форми правління.

Родічев мінотром для Фінляндії.

ПЕТОГРАД (Петр. Тел. Аг.). На віаванє виконуючого комітету Дума признала, що в цілі доведеня війни до кінця є конечне приверненє порядку і нове підняте спільної праці поза фронтом. Ухвалено одноголосно признати власть воконуючого комітету в усіх справах адміністрації держави аж до скликаня законодатного збору.

Офіцери, що перебували в Петрограді, ішли рука в руку з представителями бльоку.

Провізоричне правительство іменувало посла Родічева (одного з провідників кадетів — Ред.) міністром для Фінляндії й поручило йому зараз удати ся до Гельсінгфорсу.

Командант Балтійської фльоти поручив з приказу тимчасового правительства арештувати дотеперішого генерала губернатора Фінляндії і віцепрезидента адміністраційного департаменту.

Генеральний штаб по стороні нового правительства. — Нагинка на підозрілих о шпінство на річ Німеччини.

ЛОНДОН (Ткб). „Times“ доносить з Петрограду, що цілий генеральний штаб прилучив ся до нового правительства. Те саме зробили козаки й інші віддїли війська.

Нове правительство має спис осіб, підозрілих о шпінство, які хоче зробити нешкідливими. Населенє обхопив настрої ворожий для

Німців. Систематично відбувають ся нагинки на особи в висшних сфер, яких підозрівають о прихильність для Німців, або які мають німецькі назвища або титули. Віднайдено бар. Фредеріка, якого дім товпа зруйнувала. Його арештовано й уміщено в будинку Думи. Товпа і жовніри віднайшли в китайській посольстві графиню Кляйнміхель, яку підозрівають, що є вона німецьким шпінном. Її арештували. Арештований війском бар. Штапельберг стріляв з вікон до товпи й жовнірів. Його виволокли в дому на вулицю і вбили.

Інтернованє давних мінотрів. — Мінотер оудіництва — республіканцем.

ЛОНДОН (Ткб). Бюро Райтера довідуєт ся з Петрограду: Ки. Голіцин, Горемікін, бувший війсковий командант Петрограду, бувший мінистри й генерали Сухомілов, Беляєв, Протопопов, Щегловітов, Маклаков, Марков і Курлов інтерновані в Петропавловській кріпости. Інші особи, що займали високі становища, інтерновані на разі в будинку Думи.

Міністер судніцтва Керенський в промові до робітничих делегатів сказав, що хоч увійшов в'склад тимчасового правительства, одначе остає далі республіканцем.

Не буде політичних процесів.

ПЕТРОГРАД (Петр. Тел. Аг.). 18. марта мають мінистри відбути велику раду в справі петроградського округу.

Міністер судніцтва зазначив, щоби в будучности не відбували ся процеси за політичні злочини.

Нове правительство дозволило Жидам вступати перед судом в характері адвокатів.

Париж і Лондон.

ПАРИЖ (Ткб). Французькі дневники пишуть, що в Росії маємо діло не з кризою дипломатичною або правительстаєнною, але просто відбуду ся повна зміна осіб. Нові правителі стоять перед великою відповідальністю. Старе правительство впало, бо край боя ся, що воно не переведе війни до побідного кінця. Ділом нового правительства є тріюмфувати й побідити.

ЛОНДОН (Райтер). Дневники висловляють адоволенє, що в Росії зломано силу реакції.

Інспекційні округи в Галичині.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Розпорядок Уряду для вижнення установляє інспекційні округи інспекторів для вижнення. Всіх округів у державі є 31, з того на Галичину припадає 5, а саме: Округ 27 (краківський) обнімає: місто Краків, політичні повіти: Бяла, Бохня, Хшанів, Краків, Мисленіц, Освенцім, Подгужє, Вадовніц, Вєлицка і Живєць. Округ 28 (тарнівський): політичні повіти: Бжєско, Домброва, Кольбушова, Ланцут, Мєлєц, Ніско, Пільзно, Пшєворск, Ропчиці, Ряшів, Тарнобрже і Тарнів. Округ 29 (новосандецький): політичні повіти: Березів, Горлиці, Грибіа, Ясло, Кросно, Ліманова, Новий Торг, Новий Санч і Стрижів. Округ 20 (львівський): місто Львів і політичні повіти: Тішанів, Городок ягайл, Ярослав, Яворів, Львів, Мосиська, Рава руська, Сокаль і Жовкра. Округ 31 (самбірський): політичні повіти: Добромил, Дрогобич, Ліско, Перемишль, Рудки, Самбір, Сянк, Сколе, Старий Самбір і Турга.

На західнім фронті. — Німецький фронт на заході перед новою задачею.

Знищення Цепеліна. — Опори нїмецької лінії.

ВІДЕНЬ (Ткб.) З пресової воєнної кватирки доносять:

Звідомленє французького генерального штабу подає: Дня 17. с. м. о 5½ год. рано воздушний корабель Цепеліна L. XXXIX, який перелетів над околицею Парижа, поцілений над Компєнь на висоті 3.500 метрів великими оборонними гарматами, вправ у полонїях в парку Компєнь. Ціла залага згинула.

На шлім фронті між Будеші й Оавою неприятель не прийняв битви й опорожнився під натиском нашого війська сильній й обмірковано вибудувані становища, які займав від двох літ. Нїні посували ся ми далі швидко наперед. Чоло наших передних сторожий вдерло ся до Роаг. Неприятель розсадив площі й вулиці в тій місцевості.

БЕРЛІН (Бюро Вольфа). Вночі на 17. с. м. ескадра воздушних кораблів мимо майназавтїйшого огню неприятельських охоронних гармат обнінула визначно бомбами в півнодніім атаку Лондон, а також західній графства Англії. Воздушні кораблі вернули в добрім стані з вїяком одного L. XXXIX, який по французькому донесено скінено в висоті 3.500 метрів огнем французьких охоронних гармат на північний схід від Парижа, над Компєль.

БЕРЛІН (Ткб.) При оцінці подій на західнім фронті між Арра й Оавою треба зазначити, що дотеперішні боєві лінії опущено воємі пляново, чим усунено некористі фронту на сімісїях. Німецька управа досягнула повну операційну саободу і забезпїила собі ініціативу також на західнім фронті, який — по видержаню англійсько французького атаки при найменшїй числі вїйска — же нова задача. Начальна управа амагає до того, щоб ту нову задачу сповнити при можливо малих жертвах. Коли даремні проби неприятели, роблені при безвїрних жертвах в Шампанїї й над Соммою, доказали, що німецького фронту не можна проломити, тепер відусунєм німецької лінії поставлено антант перед нове

ВОЛОДИМИР ГНАТОК.

На що у нас

видають ся книжки?

(Конець).

Загалом треба сказати, що в нас справа синтакси стоїть дуже лихо. Читаю вріміром одного українського письменника, що пише дуже гарною літературною мовою і подобиу в нього фразу: „Перед мене лежать книжки“. Звідки він се вирвав? Примісник „перед“ уживає ся при 4 і 6 відмінку. Можна сказати: „Перед мене поставив книжку“, але: „Передомною лежить книжка“. Обоє форм не належить вмішувати. Та се буде повтарят ся, доки не появлять ся науково опрацьована синтакса, а так само історична граматики. До той пори треба уважно приглядат ся всяким неологізмам і варваризмам і відносити ся до них критично, а не приймати все без розбору.

Нераз доводило ся мені чути, що ми Галичани мусимо згодити ся і на мову і на правопись російських Українців, бо там більшість нашого народу, і меншість має йти за більшістю, а не навпаки. На се відповів би я: і так і ні. Основа мови в нас і так спільна. Хто читає новелі і Франка і М. Коцюбинського, не добачить у мові ніякої ріжнїці. Рїжнїцю ту викликають ті, що не знають мови і уживають занадто багато і безвїтїрїво лїєкалізмав або

подоженє і він мусить на ново рїшити ся, що забере час. Зрозумїла річ, що в окремих місцевостях видано вярджєня, щоб вдатне до оружя населєне відїслати в глибину краю і таким чином унеможливити вїйськове ужитє його неприятели.

Димісія кабінету Бріана.

ПАРІЖ (Ткб.) Рада міністрів рїшила, що відносини вимагають, щоб президентови Поанкаре оставити всяку сабоду рїшати про подожєне так, як се вважає за найліпше для національної оборони. Наслїдком сього президент міністрів Бріан вручив президентови республіки Поанкаре димісію цілого кабінету.

НОВИНКИ.

Львів, 19 марта 1917.

„Якби ми воєну утратили...“ П. д. р. Кость Левиский одержав такїй лист: „Просьба! Нас з громади Гановець повіта Рогатинського евакуовано 26. жовтня 1916 р. 50 родин а 60 родин мешкає до тепер в селі. І ми чекаєм, щоб нас на весну пустили до нашого села, і просимо щоби про нас згадати на Економїчїім зїзді 12 марта у Львові; ми мешкаєм в громадї Хлопи (Сїюру) почта Комарно, повіт Рудки, а дуже нам але жити; фасувати — нічого не фасуємо. А якби ми весну утратили, то для нас був би великий смуток. — Василь Калинович, син Дмитра“.

— Поворот цивільних полонених з Росїї. Краківський „Pustrowany Kurjer Codzienny“ доносить, що Росїя згодила ся випустити до Австрїї Українців о. кан. Цегельського в Каміники Струмїлової і радника львівського маїстрату Баньковського, а також львівського посла Ернеста Брайтера з жінкою.

— Приїзд намісника до Львова. Намісник гєм. Карло бар. Гуїл приїдять в четвр, 22. с. м., до Львова. В пятїшю, 23. с. м. буде намісник від 10 год. рано в будинку намісництва удїляти послуханє представникам властїй, урядв, Інституції і приватнім особам. В сїрвї послуханє треба авертати ся вї второк, середу і четвр до повітового комисаря п. Северина Креховецького в будинку намісництва.

— Уряд для справ дневникарства. В міністерствї торгівлі утворено уряд, який має заосмотрувати дневники в усі потрібні предмети й рїшати в усіх адміністратїйних справах дневникарства.

— Державний канцлер Німеччини Бетман Гольвег повернув з Відня до Берліна.

— В пельєнім колї буди в анх 15—17. с. м. в парламентарїй комисїї довірчїи наради мад справою укладу будучих відносин в Галичанї. На 19. с. м. призначєна цілодєсна конференція президїї кола у президента міністрів в гєспєдєрських справах.

— Пануєи де Галичини. Аж до дальшого вярджєня будуть приймати ся до Галичини тільки пакунки конче потрібні й пильні, пакунки а дрїжджам, насїєм, рїльничим знарядям або їх складовими частямї і грошеві послїлки.

— Літний час в Австрїї на основи розпорядку який появил ся в „Вїстник державних законїк“ в 18. с. м., буде обовязувати сього року від 16. цвїтя до 17. вересня.

— Другий концерт української народної побутівної пієні у Київї. Як повідомляє „К. Мисль“, дня 22. лютого відбув ся у Київї в салї Куписького Зібраня 2. концерт української народної побутівної пієні у виконаню хору студентів університету св. Володимира й хору слухачох Висшїх Жїночих курсів під упр. А. Кошица при участі пань Литвиненко, Стадниквої і пп. Орїшкевича, Степанова, Федорова і Ярославського. Дохїд з концерту призначєно у користє Т-ва Пїдногий учителям у початкових народних школах київської губ. Т-во се збирає фонди на побудованє учительського дому у Київї і учительської санаторїї на березї Чорного Моря. — (Ф. К.).

— Музично-драматична школа ім. М. Лївваня у Київї. Як повідомляє „К. Мисль“, в салї Київської Народної Аудиторїї мав місце дня 11. (24) лютого шкїльний спектакль української драми Музично-драматичної школи ім. Мик. Лїсенка. — Ф. К.

— Прєсвятованє 75 роковин уродин п. Юліїна Романчука одержали ми таку (сїзнену) допись в Відня: В дни уродин вїцепрезидента Романчука (24. лютого) явив ся у него заступник голови укр. парл. репрезентатїї пос. Петрушевич з усіми присутнїми в Відні членами сїї репрезентатїї та зложив її іменем щирї желаня, щоби достойнїй Ювїлянт стояв ше довго на чолї українського зсупництва та свїтань нам і на дальше примїром, як належить арацьовати для його добра. Вїцепрезидент Романчук подкчував за желаня в видїмїм зворушенєм та зазначив, що як давнїше так і тепер прийняв провілї лиш з чєчуть національного обовязку, не хочїя в такїй тяжкїї порї опиратися вразно обалєній волї народа. Відтак желї ся у ювїлянта депутатїї і відпоручники тих українських товариств і органїзацій, що мають осїдок в Відні, а то: від Верховной боевої управи сїчових стрїльцїв, від Культурной Ради, від українських свєщєнїкїв в Відні, від Союза визволеня України, від Канцєларїї народної оборони, від українських журналістїв в Відні, від дирекції учительського семінарїї, від учительської органїзацій, від Канцєларїї українського заповомого комітєту і других, та много поодиноких осіб, знакомїх і почитатєлів ювїлянта. Пїсьємно надїслали свої бажаня: пос. М. Васильо своїм іменем та в іменї буквинських парламентарїих і соймових послїв, атаман Гр. Коссак від себе і сїчових офіцїрїв і стрїльцїв, Головний Відїл Товариства „Прєсвіта“ у Львовї, Наукове Товариство ім. Шевченка у Львовї, Товариство „Дністер“ у Львовї, Народний Комїтет у Львовї, редакція і видавничя спїлка „Дїла“ у Львовї, Управа української школи в Празї, Управа школи, шкїльна дїтворя і місцевий заповомогий комїтет у Вольфсбергу, гурток Українців в Гредїг, Учительський Збїр приватної української гїмназїї в Долинї і Яворовї, кружок Українців в Жидчївщинї та багато визначних українських діячїв, як радник двора і член палати єанїя Горбачевський, посол д-р Евген Олесницький, радник є. Олександр Стефанович і много інших. Насїлї також приватні пїсьма зї Швайцарїї, а то від графа Тишкевича і від Українського бюра в Льованї. Щирї бажаня надїслали також українські ювїрї такї прямо з окопї на фронті

варваризмів. Поборувати їх треба по обох бокх границї без уваги на більшість і меншість. Щож-до самої більшіости, тої наведу ось які приклади. Коли я бачу, що народ від Курщини по Полрад уживає зараз, а сейчас уживають лишє деякі галицькі „Інтєлігентнї“, в Росїї уживають фонєми сїчас ті, що служили довго при вїйску, то ясно, що я лїду за більшістю і буду писати зараз. З другого боку нема сумнїю, що більшість нашого народу уживає слова „салдат“. Та я не вважаючи на те буду писати „воєк“, рав, що те слово наше, другє старє, третє загально зрозумїле. Так самє більшість уживає слова „ружьо“, а я буду писати „рушниця“, або „карабін“, бо карабїн вважаю меншїм варваризмом, як ружьо.

А чи може рїшати більшість в отсїх випадках? Як вїдомо, в наших говорах подїбують ся дїєсловні рївнорядні форми: Ходить? ходит, ходїт, ходє, ходи, ходїл. або заїмеников: Менї, мнїнї, мїні, мї, мї. Всї вони народнї, всі уживають ся нїні. Котрих самє форм уживає більшість, трудно сконстатувати. Щож-то рїбити? Чи маємо всі вписати в літературну мову? Ні, беремо найстаршї і кождоу зрозумїлі, отже: ходит, мєні, а нїшїи полишаємо для етнографїчних записїв та для тих бєлєстрїїв, що пишуть говорами. Там вони зовсїм на мїцї, там мають цїну, там аказують на богацтво нашой мови.

Так само в праводїснє не може рїшати самє більшість, але також нїмї причини: науковї,

пєдагогїчнї, економїчнї. І навсї повиннї ми звертати увагу, а не керувати ся виключно одною. Загалом треба сказати, що наша мова невзначїно богата і невзначїно гарна. Пересїчний інтєлігент не добачує того, бо він не займаєть студїованєм мови. Як-би він мав велику граматику з дїякєтїологїчним вїддїлом і великий словар, яких доси нема і мабуть не швидко буде, то при їх помочи швидко прийшов би до такого переконаня. Та хто хоче писати, не повинен чєкати до той пори, лишє зараз забирати ся до вивчєня мови. Жерела для того є богаті. Крім творїв лїпшїх письменникїв, самє Наукове Товариство ім. Шевченка видало досї 38 томїв „Етнографїчного Збїрника“ та 15 томїв „Матєрїялїв до української етнологїї“, в яких мїстять ся величєзні скарбї живої народной мови зї сєвєрїи сторін нашой етнографїчної території. По бїч сих видав є ще цїлий ряд збїрникїв із російської Указїї, як: М. Максимовича, П. Лукасїевської Указїї, як: М. Кулїшї, І. Рудчєшевича, А. Мєтлїнського, П. Кулїшї, І. Рудчєшенка, П. Чубинського, М. Драгєманова, Б. Грїїка, В. Милорадовича, А. Малинїки і богтїюх чєнєк, В. Милорадовича, А. Малинїки і богтїюх чєнєк. Купати ся можна в них, а не студїованїшнї. Купати ся можна в них, а не студїованїшнї. Одинєка перелєна, що стоїть тут на веретї. Одинєка перелєна, що стоїть тут на веретї. Одинєка перелєна, що стоїть тут на веретї. Але годї! Хтє хоче писати, той повинєн вчїти ся мови. Нїмї за мало сказати: Я вродя вчїти ся мови. Нїмї за мало сказати: Я вродя вчїти ся мови. Нїмї за мало сказати: Я вродя вчїти ся мови. Нїмї за мало сказати: Я вродя вчїти ся мови. — Ми бачє Українцем, тєму знаю свою мову. — Ми бачємо те „знанє“ на рїжних писанях і тому кличємо: Вчїть ся мови в народних говорах!

Підгерцяху у Львові Д. Білякову в Помор'ях. — Ох. Тершаковець укіч. Богослов 5 К.: о. Василя Кудача Комарно, Григорія Канду о. Я. рослав, о. Михайла Заворотюка Лішава гор., Дмитра Бариляка укіч. Богос. Бабина, Василя Добровольського богослова Комарно. — Р. Ма-настерська учт. з Попелів 5 К.: Ляю Ка-лужницьку з Попелів, А. Дубилсову і Г. Грехів ну в Ясениці і О. Ліщинського учт. з Попелів, — о. Микола Данилюк Хмільно 20 К (Дн.): о. М. Романишин в Ольхівці, о. З. Жегаловича в Яолатині, о. Р. Березинського в Оглядіві, о. М. М. Паука в Радеківі, — Марійка Цепухівна Желехів вел. 5 К.: Наталю Кмішкеничівну Відень, Нусю Теслювину Камінка Струм., о. Василя Си-доровича в Желехові, Ярослава Горалевича надп. аудит. Мармарошітет, Василь Віхотя Львів, —

Прогноз всіх Ви Жертводавців придер-жувати ся форми, оголошуваної в ДІЛІ, значить ся: наперед пише ся ім'я, назвище, місцевість Жертводавця в отсіля по двох точках (:) ви-кликаних. В той спосіб заощадите нам бо-гато роботи, бо не треба буде кождої картки переписувати, а просто дасть ся її до друку. При сій нагоді пригадуємо, що Жертви складо-ють ся пдмогою системою, значить, можна не більше як п'ять осіб виклакувати. Понад п'ять будемо скеркувати. Жертви проосить ся посылати до кред. тов. „Діалістер“ (Львів, Русь-ка 20) ч. кн. 9888, повідомляючи карткою ад-міністрацію „Діла“ і викликаних. X.

ОПОВІСТКИ.

Восток 20. марта 1917.
Ниві: греко-кат.: Вас. і Фр. — римо-кат.: Йоз-ліва.
Застра: греко-кат.: Теофіліянта римо-кат.: Ве-сканіт.

В днях від 25. марта до 1. цвітня відбудуть ся в церкві ОО. Василян у Львові Науки ре-колскійні для вірних в слідуочім поряд-ку: Початок дня 25. марта в неділю на ве-чірні. В понеділок, вівторок, середу, четвер, п'ятницю і суботу від 26. до 31. марта включно, о год. 5. по полудні Набоженство, відтак наука, а по науці Суплікація і Благосло-вене Найсв. Тайнами. Сповідь реколскійна зачне ся в п'ятницю дня 30. марта. Закінчен-ня реколскій в неділю дня 1. цвітня на спів. Службі Божій.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 18. марта.
ВІЙНА НА СХОДІ.
Нема нічого оголосити.
ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.
На Коста Белля зломано протинаступ Іта-лійців нашим гарматним огнем.
ВІЙНА НА БАЛКАНІ.
Нема нічого оголосити.
Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гевер.

АВСТРО УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 19. марта 1917.
ВІЙНА НА СХОДІ.
Нема нічого до оголошеня.
ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.
На фронті Побережа оживлена діяльність леґунів і хвилями значнійшій огонь артилерії. Ворожий воздушний корабель кинув бомби на кілька місцевостей в долині Аджі. На південь від хребта Штілфу один з наших альпейських відділів здобув шпіль гір Нобер Шнайд, який панус над окруженем

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.
Між Орхидою і Престою Французи знов безуспішно наступали.
Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевер.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 19. марта 1917.
ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.
В останніх днях оступили ми по плану полюсу терену між оходичю Арра й Есною.

Довге підготовне стратегічне пересунене пере-ведено без перешкоди зі сторони неприятеля, який тільки звільня наступав. Забезпечуючі від-діли розважним і сильним поведеном забезпе-чили опущене становище і відхід війск. В опу-щеній області винишли ми комунікації, які мо-гли би служити неприятелю. Часть населена оставлено на місці, полишаючи йому поживи на п'ять днів.

Близько побережа на фронті Артоа і по обох берегах Мози була оживлена боева діяль-ність. По полудні в південно східній части ліса в Мальякур і на східній стоці гори 304 перей-шли компанії вже кілька разів випробованих полків до наступу на кілька ліній французських ровів широти 500—800 метрів. Полонили вони 8 офіцерів і здобули кілька машинових карабі-нів і метавок мін. Французькі протинаступи від-перто. Також на південній стоці „Мертвого Чо-лов'яка“ наступ дав нам кількох полонених. На східнім березі Мози, так само як попередніх днів, не вдав ся наступ кількох французських компаній на північ від Шамбрет Фе.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Не стало ся нічого важійшого.
Македонський фронт: Бої між озерами Охрида і Преса і в кітловині Мона-стира вели ся вчера далі. В області між озера-ми і на північний захід від Монастира відперто Французів. На північ від міста Французи при безогляднім ужитю війська осягнули скромний набуток в терені. На схід від озера Дойран двореш в Порой по прогнаню Англійців знов обсаджений нами.

Перший квартирмайстер ген. Людвиге.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Андрій Озернін учитель згодить подати свою адресу Кароліні Стасівній учт. в Корчміві п. п. Корчів коло Угнова. 190 1—4

Оголошеня.

Панночка володільча чисто яанком німецьким глядять лаяції наградне на селі. Удалше також початків фран-цузського. Зголошеня під „Українка“ до Адміністрації „Діла“. 167 10—3

Глядять інструктора до дітей народних шкіл — пер-шенство мають семінарства. Успіва знаходити в аголо-шенях. — П. Бартошко, Pferdespital Olmitz. 185 2—3

Панночка з матурою ліцеальною шукає відповідного панята. Зголошеня під „Матуристка“ до Адміністрації „Діла“. 189 1—2

Шукать ся старший управляючий учитель літ 51 (кавалер) з учителькою, або виобра-зованою панною, лагідної, толерантної вдачі, від 32—40 літ, коутрій запише послістє над 10.000 К. Незанонімі, серіозні зголошеня (фото-графія) під адр.: Антон Гоздава Грабоберез, Ло-бовів п. Устрики долішні 188 1—2

ПРЕКРАСНІ ПЛАЩЕНИЦІ
після нових і давнійших вворів, на полотні і на атласі, по цінах від 180—500 К. мас на складі
„ДОСТАВА“
у Львові, вул. Руська ч. 20.
і в ПЕРЕМИШАН, Ринок 23.
191 1—3

Дуже важне!
Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, ає хай заможить собі сєчас українсько-німецький
САМОУЧОК
укалуу О. СОЛТИСА (3-є виданє). Ціна 1 К 40 сот. в поточною оплатою 1 К 60 сот. (10 штук 13 К 80 сот. 25 шт. 30 К 80 сот. вже оплачено). Вислав ся лише за готівку. Закозичєні і гроші прошує прислати на адресу: А. С. ОКПІШ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.
Увага! Сяк Самоучок уложений після випробав-ного вже способу научення! Више і далі учителя уділя-ють початків німецької мови, як також учителя приго-товлюють ся до вступаюх іспитів.
70 27—36

ТАРАС ФРАНКО.
Веселі вірші:
Старе вино в новім місці. На крилах гумору.
З чужої левади. (Люксусове вид. з ілюстраціями).
Кожда книжочка по 60 сот.
Часть доходу на „Рідну школу“.
192 1—4

РУСЬКА ШАДНИЦЯ
в ПЕРЕМИШАНІ
вулиця Коспівська ч. 1.
Принявля і виплачує шадницькі мелодії (журнал) по вгодних умовних. Вкладає опрористовує на 4/1, починаючи вже від слідуочого дня по два за-жовки аж до послідного дня перед днем відобра-жєня.
ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна скла-дати особаю в касі товариства, поточнама збу-вєнєм, грошевими листами, чеками поточної Ша-дници, які Дирекція Шадници на заваде безкошт-дотарєвє, і в філіях блику австро-угорського в-рахунок „Руської Шадници“
Удїляє повзоч: а) гіпотечні платєжє в ро-чницька амортизаційна ратами на протязі 10—45 після вибору позичочного; б) за льовбєвє ефектєв, і на експєнт аєспєлє. Сирєва повзоч вєдє-годуєсь можлива споро
Посередничє у видідуваню повзочє в Гєл-Восмім Заведєнєм кредитовім в Кракові.
Всємк інформації і друзія удїляє калєндєр-„Руської Шадници“ ул. Коспівська, Народнєй Дєл-ї. нов. щодєнно безкоштєно в годинах урядєвє від 9—1 год. кроєм недєлє і українських свєтє.
Пєдє і 14. устанє „Руської Шадници“ автєм-жєного черєз п. к. авієстєрєво внутрїшнєх свєтє-вєкладає в товариствє „Руська Шадница“ з Пєрємє-шєнєм завадєть ся до лєкцїєв публікарнєх, фондєвє-нєх і ч. п. калєндєрє, має отєвє „Руська Шадницє“ публікарєу обєспєку. Ш. 23—7

Одиноке українське
Тав. взаїмних обезпечєнь на жытє і рєнтє п.
„КАРПАТІЯ“
Почєсний прєзидєнт Його Експлєнцїєв автєр-полит граф Шєптіцький.
Товариство опєртє на взаїмности, а черєз не-м-зиски припадають самим членєм.
Ручить вєжє по трєх лїтах неоспорнємїсть і нем-палїсть обезпечєнє.
Прєвєнє по трєх лїтах право викуду, а тєвєм-вєжє по трєх лїтах удїлює повзичку на жытє відсотки.
У всїх справах звертати ся на адресу:
П'ЯВІВ, — вулиця Руська ч. 18.
Години урядовї: від 8. до 2.

Цїлий світ перейдєш
як умїєш по німецьки говорити.
З книжки, яку видає Товариство „Прєсєвїта“ п. з.
Підручник до науки німецької мови
зладєв Ю. Руднїцький.
можна легко учити ся говорити по німецьки.
Підручник сєй надає ся так для почат-куючих як і для тєх, що вєжє учили ся або вєжє умїють дє що по німецьки або хочуть учити другїх. У підручнику по-дано самї практичнє лєкцїє, так що ви-вчєннє їх можна вєжє порозумївати ся з Німцєми у найочєнїшєх справах.
В лєкцїєх говорить ся про такі рїчє: сїльськє обїєстє, рїднє село, місто, бар-ви, сїльськє хата, мешканє в містї, на торзї (про мясо, ярини, землєплєдї), господарськї будинки і рїчє, їдєду водем, їдєду зелєнїцєю, закуппа в склєнї, го-стїна, вєдєнє господарки, (зима, вєсєнє, лїто, осїнь), побут у Вїднї, між рємїєснї-камєн, при вїєску і т. п. Книжка обїємєтє 239 сторїн друку. Поданї взіршї грам-атикї і до кождої лєкцїє словарєвє.
Один прим. коштує 3 К 50 сот. Брош-а опрєвлєннє в полотно з вїтєскємєм 6 К 50 сот. На почтову прєсєнєлку трєбє долучити 65 сот.
Виславє тїльки за готівку:
Канцєларїя Товариства „Прєсєвїта“
Львів, ринок ч. 10.
V. C